

PALIWA GAZOWE	NORMA BRANŻOWA	BN-74
	Uzdatnianie paliw gazowych Nawanianie	0547-01 Arkusz 00
	Postanowienia ogólne i zakres normy	Zamiast BN-68/6026-33
		Grupa katalogowa II 11

PRZEDMOWA

Problem odpowiedniego nawaniania gazu ziemnego oraz normalizacji tego zagadnienia jest problemem ogólnowiatowym. Bezwonny gaz uchodzący czy to z sieci miejskiej, czy też z urządzeń gazowniczych może się odkładać w pomieszczeniach zamkniętych i tworzyć mieszaninę wybuchową, a w obecności tlenu węgla powodować niebezpieczeństwo zatrucia.

Wyniki kilkuletnich prac badawczych francusko-włoskich, najbardziej kompleksowych, zostały przedstawione na Międzynarodowym Kongresie Przemysłu Gazowniczego (Paryż 1965 r.).

Najprostszym i najszybszym sposobem wykrywania niebezpiecznych stężeń gazu w powietrzu jest wycucie jego zapachu. Dotychczas jednak nie opracowano środka zapachowego spełniającego całkowicie wszystkie wymagania techniczne w stosunku do optymalnego odorantu gazu. Również zagadnienia związane z automatycznie sterowaną aparaturą do nawaniania gazu nie są w pełni i prawidłowo rozwiązane.

Ponieważ nie można tego zagadnienia odkładać do całkowitego rozwiązania (zagadnienie bezpieczeństwa użytkownika), ze względu na złożony charakter problemu opracowanie normy w formie wieloarkuszowej stało się celowe i uzasadnione.

W ten sposób można normę uzupełniać w miarę zbierania doświadczeń i prowadzonych badań, jak również z tego powodu aktualizować poszczególne arkusze.

1. Przedmiot normy. Przedmiotem normy jest całość zagadnienia nawaniania obejmującego środki nawaniające, urządzenia do nawaniania oraz technologię nawania bezwonnych paliw gazowych wg PN-71/C-96001.

2. Rodzaj zapachu. Środek nawaniający powinien mieć charakterystyczną, intensywną, nieprzyjemną woń, odrębną od spotykanych w mieszkaniach i piwnicach.

3. Trwałość środka nawaniającego. Środek nawaniający nie powinien reagować ze składnikami gazu.

4. Stężenie środków nawaniających. Do nawaniania paliw gazowych należy stosować środki

nawaniające w takim stężeniu, aby nawonione paliwo gazowe miało wyraźną woń w mieszaninie z powietrzem w następujących stężeniach:

a) w przypadku gazów nie zawierających tlenu węgla — w stężeniu równym $\frac{1}{5}$ dolnej granicy wybuchowości;

b) w przypadku gazów zawierających tlenek węgla — w stężeniach odpowiadających zawartości 0,04% CO.

W powyższych stężeniach pary środka nawaniającego nie powinny wywierać działania toksycznego na ludzi przebywających 2 h w atmosferze pomieszczenia zanieczyszczonej nawanianym gazem.

K O N I E C

Informacje dodatkowe

Zgłoszona przez Instytut Gazownictwa
Ustanowiona przez Dyrektora Zjednoczenia Przemysłu Gazowniczego
dnia 13 maja 1974 r. jako norma obowiązująca w zakresie czynności określonych normą
od dnia 1 grudnia 1976 r. (Dz. Norm. i Miar nr 17/1975 poz. 56)

Wydanie II

WYDAWNICTWA NORMALIZACYJNE

Druk. Wyd. Norm. W-wa, Ark. wyd. 020 Nakł. 200+23 Zam. 2 6 2 8 / 7 9 Cena zł 1,80

INFORMACJE DODATKOWE

1. Instytucja opracowująca normę — Instytut Gazownictwa — Kraków.	Arkusz 01 — — Nazwy i określenia
2. Normy związane
PN-71/C-96001 Paliwa gazowe do dystrybucji w gospodarce komunalnej	Arkusz 02 — — Środki nawaniające. Wymagania i badania
3. Autor projektu normy — inż. Zygmunt Jagiełło — Instytut Gazownictwa — Kraków.	Arkusz 04 — — Kontrola nawaniania
4. Zakres tematyczny normy
Arkusz 00 Uzdatnianie paliw gazowych. Nawanianie. Postanowienia ogólne i zakres normy	Arkusz 05 — — Pomiar intensywności zapachu gazu nawozonego
	Arkusz 06 — — Oznaczanie zawartości dwucyklopentadienu (DCP)
	Arkusz 07 — — Oznaczanie zawartości czterohydrotiofenu (THT)
	5. Uwagi do wydania II — uaktualniono zakres tematyczny normy podany w p. 4 Informacji dodatkowych.